

TESTAMENTUL SFINTEI VIRGINIA

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Iubiții mei copilași, cu dragoste sfântă vă împărtășesc cuvinte de la Duhul Sfânt, învățături spre folosul mântuirii sufletelor voastre, ca un prinos de mulțumire pentru dragostea ce mi-ați arătat-o și cu care m-ați înconjurat în amintirea zilei mele de naștere, duminica tuturor sfinților. În numele Domnului vă îndemn să vă puneți toată voința, toată putința, să vă dați toată silința să le împliniți, căci așa voi fi mai sănătoasă între voi, iar Domnul va revărsa o și mai mare binecuvântare pentru poporul Său.

Copilașii mei dăruți de la Domnul, iată ce-mi dă Duhul Sfânt să vă împart: Trăiți în pace cu Domnul Iisus Hristos. Trăiți în pace între voi. Fiți uniți întru toate în numele Domnului. Fiți frați în Domnul și cu Domnul. Nu căutați binele vostru, și fiecare dintre voi să slujească aproapelui său, că numai așa veți împlini legea Domnului. Să nu vă opriți de a face binele, căci ceea ce semănați, aceea veți și secera, dar fiți atenți cum lucrați binele, ca să poată rămâne lucrul vostru. Tot ce faceți, să faceți ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, căci de la Domnul veți primi plată. Îndemnați-vă unul pe altul cu smerenie, spre cele bune. Sprijiniți-vă în necazuri cu dragoste frățască. Fiți răbdători și nu vă întoarceți rău pentru rău, ci iertați neobosit unii altora greșalele, pentru ca și Tatăl Cel din cer să ierte totul.

Copilașii mei, vegheați cu multă grijă asupra voastră, ca să nu supărați duhul fratelui vostru, pentru că în voi locuiește Domnul. Cinstiți Duhul Domnului, Care locuiește în voi, și nu disprețuiți ceea ce Domnul a ales și a iubit, ca nu cumva să vă faceți împotriviți lucrului Domnului. Numai așa veți avea inima plină de pace, numai așa veți trăi cu pace între voi. Lucrați fapte bune, căci cu acestea vă veți plăti păcatele și veți scăpa de osânda lor. Să nu ziceți că nu aveți cum lucra fapta bună. O faptă bună este și atunci când îi dai fratelui tău o vorbă bună, un zâmbet curat, o încurajare, o privire caldă de frate. O faptă bună este și atunci când ești făcător de pace. Dacă tu, frate, când vine alt frate la tine să vorbească de rău pe cineva dintre voi, dacă tu te unești cu el, plecând capul sau rușinându-te să-i oprești ura lui și fapta lui rușinoasă, atunci ce făcător de pace mai ești tu? că uite, așa se întărește răutatea între voi. Nu fiți îngăduitori cu răutatea. Atunci cum ați mai împlini voi legea Domnului? Ce fel de frați ați mai fi? căci adevărații frați sar în foc unul pentru altul. Nu vă supărați unul pe altul, că aceasta înseamnă altfel de faptă. Iar voi care sunteți mai înțelepți, săriți în ajutorul celor ce suferă pe nedrept și nu lăsați răutatea să biruiască, și așa să stârpiți obiceiurile rele dintre voi. Alungați dintre voi obiceiurile și gândurile diavolești, ca să nu vă ucideți unul pe altul cu răutatea, ca să nu vă ucideți duhul unul altuia. Așa să lucrați mereu, cu credință și cu nădejde, fără să judecați voi, ci să dați loc judecății lui Dumnezeu în toate nevoile, ca să nu vă fie osteneala în zadar.

Copiii mei, vegheați asupra voastră ca să nu păcătuiți. Vegheați cu frică de Dumnezeu, căci păcatul, iubitul meu copilaș, se face zid între tine și Dumnezeu, și, uite, așa ajungi uneori să nu mai primești lumina de la Domnul, și, uite, așa te întuneci, te răcești, te goleşti de duh, te depărtezi de faptele legii și de sfințenie și rămâi fără lumină și nu mai mergi bine, și așa ajungi rece și nu-L mai dorești pe Domnul, căci unde Se împuținează Duhul Domnului din pricina păcatelor, acolo se depărtează cunoștința și dorința după Domnul. Dar El stă și așteaptă căința ta, smerenia ta, strigarea ta din întuneric ca să vină și să te scape, să te dezlege de legătura păcatelor și să verse din nou ploaia Duhului Sfânt peste tine, dar nu cumva să nădăjduiești că făcând mereu păcate Domnul ți le va ierta mereu. Milostiv va fi, așa este, dar nu uita că mult ți-a dat și mult îți va cere.

Domnul v-a iubit pe voi mult de tot, că nu a fost vreodată iubire asemănătoare cu a Lui pentru cei mai mici ai Lui. Voi cum Îl iubiți pe El? Voi cât Îl iubiți? Poate că unii din voi ziceți că-L iubiți, și poate că voi îl urâți pe fratele vostru, dar nu uitați că nu aveți cum să vă arătați iubirea voastră pentru Domnul decât numai iubind pe frați ca pe voi înșivă. Asta, și nu alta este iubirea de Domnul. O, și voi nu faceți așa! Câte faceți fratelui vostru, fie bine sau rău, Domnului Îi faceți. Fiți credincioși acestei învățături!

Copilașii mei, este ceasul când trebuie să fim mai mult ca oricând pregătiți pentru venirea Domnului, și El a spus că atunci când vom vedea că dragostea se va răci, sfârșitul a sosit. Vedeți că dragostea de Domnul s-a răcit peste tot, dar mare este acest înțeles, și mă cutremur când văd și știu că s-a răcit și la voi, deși ați avut-o toată de la Dumnezeu prin cuvintele acestei proorocii, care vă hrănește de la Duhul Sfânt. Trec săptămâni în șir, și voi nu-I mai cântați Domnului cu inima și cu gura o cântare de slavă, nu vă mai întâlniți doi sau trei în numele Domnului, pentru

sfat, nu mai doriți bucurii cerești. V-ați răcit cu duhul, și este și mai mare durere că nici de rugăciune nu vă mai îngrijiți cu toată inima, cu dor și cu sete, așa cum vă este foame sau sete, și dacă o faceți, după cum v-a îndeletnicit Domnul, o faceți ca să împliniți legea și cuvântul Domnului, dar nu din dragoste sau de dor să stați de vorbă cu Domnul în rugăciune cu frică și cu cutremur. În timpul rugăciunii ingerii stau gata să ducă sus toate cuvintele voastre. Stă Domnul să vă asculte, dar voi sunteți cu gura, și nu cu inima; sunteți cu citirea rugăciunii, și nu cu mintea întru Dumnezeu.

Vă îndemn în numele Domnului, reveniți cu sârguință, cu luare-aminte și cu dragoste la rugăciune. Când stați și vă rugați, cercetați-vă, iertați totul, ca să nu roștiți rugăciunea „*Tatăl nostru*” spre osânda voastră când ziceți: „*și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri*”. Când stați și vă rugați însușiți-vă rugăciunea, căutați s-o simțiți, s-o trăiți, să I-o dați Domnului cu adevărat, că El stă atunci în fața voastră și vede dacă inima voastră e la El sau nu e la El. Rugați-vă în smerenie desăvârșită. Vorbiți cu Domnul cu toată limba inimii voastre, cu gândul curat și limpede. Lepădați atunci toată grija cea lumească, fiindcă Domnul este un Dumnezeu gelos. Când stați și vă rugați în Duhul Adevărului, atunci în chip nevăzut stă tot cerul în fața voastră. Contopiți-vă cu cerul și cu sfinții lui, ca și cum în clipa rugăciunii voi treceți de hotarele acestei lumi. Aceasta este taina rugăciunii adevărate cu care sunteți primiți în cer. Așa vă cer să fiți în ceasul rugăciunii, dar voi sunteți reci, spre întristarea cerului, căci voi nu simțiți rugăciunea, ea nu vă trece prin inimă. O, Doamne, câte ne îngădui Tu!

Iubiții mei, Domnul nu mai îngăduie să-L cinstiți cu buzele, și voiește cu inima. Inima v-o cere El. Are pretenție la voi, că n-a dat nimănui în veac ce v-a dat vouă, și veți vedea în vremea ce vine ce v-a dat. Domnul nu mai îngăduie să mai dormiți în timpul rugăciunii de noapte. El vrea să fiți treji cu toții, de la cel mai mic până la cel mai mare, tot poporul acestei proorocii, ca unii care așteaptă în priveghere, cu nădejde și cu frică vremea Domnului. Fără rugăciune și post nu veți putea trece puntea spre această vreme. Rugăciunile vă vor fi cei mai buni mijlocitori, cea mai mare scăpare. O, dacă voi v-ați fi însușit rugăciunea, dacă ați fi trăit-o cu adevărat, voi n-ați mai fi fost răi întru nimic, și ați fi fost plini de Duhul Domnului, și știți că Domnul a fost bun și fără greșală. Așa ni s-ar socoti și nouă neprihănire rugăciunea făcută cu credință și smerenie, căci atunci când zicem: „*Milostivește-Te, Doamne, spre mine, păcătosul, că n-am nici fapte, nici viață din care să-mi aștept mântuirea; pentru aceasta cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile Maicii Tale iartă-mă, mult Milostive, și mă mântuiește!*”, când zicem așa, apoi rugăciunea noastră trebuie să străpungă cerul, simțind-o din toată inima. Așa trebuie să ne rugăm, iubiții mei.

Vă îndemn în numele Domnului și iar vă îndemn, vegheați asupra voastră cum vă purtați unii cu alții, ca să nu aduceți sminteală unul altuia, ca să nu stingeți dragostea ce o aveți fiecare pentru Domnul. Acesta este păcat greu, care nu trece nepedepsit. Acest păcat mârșăiește tot cerul sfânt, că Domnul a suferit mult să aducă un suflet la lucrarea Lui în vremea aceasta cețoasă. Nu mai frânați prin aceasta planul Domnului, că voi nu știți ce are Domnul de lucrat cu fiecare, după cum este altoiul și lucrul fiecăruia în această lucrare de Duh Sfânt. Nu vă mai judecați unii pe alții fără temeii. Aceasta este partea Domnului, că dacă voi ați ierta unul altuia toate, atunci și Tatăl Cel din cer ar trimite iertare și binecuvântare peste voi.

Aveți grijă cum vă îmbrăcați, ca să fiți plăcuți Domnului, și nu oamenilor, că dacă nu împliniți ceea ce v-a învățat Domnul mereu, dacă nu vegheați asupra voastră, a purtării voastre, a portului vostru, vă spun că veți plânge și veți zice: „*O, Doamne, cum n-am împlinit ceea ce ne-ai învățat Tu, ca să avem și noi parte la bucuria cu care vei veni!*”. Copilașii mei, nu e de glumă. Domnul a fost sărac, desculț, smerit, și voi aveți haine de paradă ca și lumea. Cum veți sta lângă Domnul cu așa ceva? El n-are decât o cămașă. Câte ț-a dat ție Domnul ca să nu duci lipsă de nimic și să fii fericit! Dar tu la rândul tău ai făcut pe cineva fericit ca să lucrezi la fericirea ta? Dacă tu ai două haine, ai dat una la săraci? căci așa spune Domnul. Duhovnicește grăiesc cu voi. Dumnezeu v-a dăruit toate din destul. El a suferit sărăcie și prigoană, ca să dea totul din destul celor ce-L iubesc pe El. Dar tu, creștine, le păstrezi pentru foc, în loc să lucrezi cu ele spre mântuirea sufletului. Numai atunci când dai celui ce nu are, numai aceea este al tău pe veci. Restul e pentru foc. Dă-I Domnului tot ce ai, ca să ai comoară nesticăcioasă, gândindu-te că tot pământul cu tot ce e pe el va arde, și tu vei rămâne tot gol și sărac, pierzând fericirea cea veșnică pentru câțiva ani pe care n-ai vrut să-I dai Domnului ca să fii cu El și aici, pe pământ, și să fii și în cerul sfânt. Viața pe pământ e scurtă. Nu o pierde pe cealaltă, veșnică, pentru aceasta.

Tu singur îți poți pregăti locul în cer, cât de frumos vrei să-ți fie. Ce vrei tu să ai în cer? Domnul ți-a dat totul în stăpânire să-ți pregătești cum vrei, dar nu uita, copilul meu, că de aici trebuie să-ți pregătești tot. Dincolo e numai odihna sau osânda iadului. Ce vrei să-ți dea ție Domnul? Cum vrei să te întâmpine? Așa să fii și tu pentru fratele tău, așa cum vrei să fie Domnul. Cu iubire ai fost, cu iubire va fi și El. Primitor din toată inima de ai fost, așa va fi și Domnul. Zâmbet iubitor de ai dăruit, așa te va primi și El. Dar dacă tu l-ai judecat pe fratele tău și nu l-ai ajutat, dacă tu l-ai urât sau l-ai dușmănit în ascuns, dacă ai înfruntat pe aproapele tău cu invidie și l-ai alungat pe copilul Domnului, pe aproapele Domnului, dacă ai fost nemulțumit și ai clevetit pe nedrept, dacă ai fost mândru, dacă l-ai ispitit pe Domnul și n-ai fost cu inimă curată și aplecată, o, copilul meu, așa te va primi și Domnul pe tine. Tu muncești o viață întreagă pentru trup și te lupți să-ți făurești fericirea, dar uiți, copilul meu, că tot ce este pentru trup,

nu este pentru tine. Tot ce muncești pentru trup, nu este al tău, n-ai parte de această muncă. Ceea ce dai în dar pentru sufletul tău, atât este partea ta cu adevărat. și iată împlinindu-se cuvântul sfintei Scripturi: *«Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va secera; și cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va culege»*, că Domnul îl iubește pe cel ce dă de bunăvoie. Nimeni din voi să nu caute folosul său, ci unul altuia sluiți cu dragoste, ca să aveți parte de truda voastră.

Copilul meu, dacă vrei să ai casă fă-ți casă în cer și împodobește-o cum îți place ca să ai casă cu adevărat. Dă-I Domnului tot ce ai, ca să lucreze El cu tine și cu tot ce e al tău, spre folosul sufletului tău, dar nu lucra fără Domnul sau cum vrei tu, căci gândurile tale nu sunt ca gândurile Domnului, și atunci, nu s-ar mai face după voia Lui, ci L-ai pleca pe El să facă voia ta; și când te vei duce la El, așa îți va spune: *„Fie voia ta, fiule. Ai lucrat pentru pământ, făcă-se cum ai voit. Ai lucrat pentru cer, făcă-se cum ai voit“*.

Copilul meu, dacă Domnul îți cere o mână, El cere ce e al Lui, dar tu nu mai vrei să I-o dai. Te-ai făcut stăpân pe lucrul Domnului și ai trecut peste Domnul, și precum Lucifer a căzut din cer din această pricină, oare vrei să cazi și tu la fel? Durerea aceasta este prea grea, e de plâns. O, nu-L mai înfrunțați pe Domnul, că înfruntarea Lui ar fi veșnică, oricine ai fi tu, și de ce să plângi în veci când poți să fii fericit cu cei ce au zis mereu: *„Doamne, sunt al Tău cu tot ce mi-ai dat, fă ce vrei cu mine, fie voia Ta, și nu a mea. Amin“*. Ziceți și voi așa cum a zis Domnul Iisus când era în fața morții, iar voi aveți viața în față. Ziceți așa: *„Doamne, făcă-se voia Ta, și nu a mea“*. Ziceți așa, ca unii care aveți cerul spre moștenire.

Iubiții mei copilași, nu fiți răi, nu fiți împotriviți, nu stricați lucrarea Domnului, nu aduceți roade rele, ca să nu fiți dați de-a stânga în ziua aceea. Știți bine că grâul crește la un loc cu neghina până la seceriș. Vegheați asupra voastră cu toată grija ca să nu fiți rod rău și să fiți aruncați din grânar. Puneți-vă mereu întrebarea în tot ce faceți, în tot ce trăiți: *„Doamne, Doamne, oare, graiul meu, gândul meu, vorba mea, purtarea mea, portul meu, pasul meu, iubirea mea, oare, mersul vieții mele este după voia Ta?“*.

Vă îndemn, copilași în numele Domnului, ca să vă puteți face mereu această cercetare, vă îndemn să citiți în fiecare zi măcar câte o pagină din învățăturile sfintei Scripturi, și veți simți îndreptarea pașilor voștri. Vedeti cât de frumos ne învață Duhul Sfânt, Care a trecut de la Ioan la noi prin întâia lui epistolă. Așa vă îndemn: să vă iubiți între voi cu inima curată, că numai așa vă puteți numi fiii Domnului. Luați pildă de la cei mai smeriți, de la cei mai blânzi, de la cei mai răbdători, mai înțelepți și mai cumpătați dintre voi. Pe unii ca aceștia prețuiți-i cu toată râvna, că prin unii ca aceștia vă învață Domnul cum trebuie să fiți toți un aluat. Iubiți-vă între voi. Iubiți-vă păstorii ca pe unii pe care i-a pus Domnul și i-a uns peste voi și pentru voi. Nu faceți ce a făcut Lucifer, și fiți smeriți, ca să nu cădeți din cer. Fiți supuși celor mai mari și smeriți-vă ca în fața Domnului, ca să nu-L pierdeți pe Domnul.

Cei mari cu duhul să vă fie vouă călăuză.

Faceți rugăciuni unul pentru altul. Rugați-vă către toți sfinții cu mătânii până la pământ, închipuind prin aceasta că sunteți părtași patimilor Domnului și ai învierii din morți. Doriți-L pe Domnul, că El mult vă dorește. Gustați-L, și veți vedea cât e de dulce și de minunat. În orice clipă căutați să aveți înaintea chipul Lui, iubirea Lui, căutați să vă îmbrăcați cu cămașa Lui, cu viața Lui și ziceți mereu: *„Slavă Ție, Doamne!“*.

Viața Domnului din voi este rai. Luptați pentru acest rai, că vă spun cu mare durere că nu vă trăiți viața după dreptarul Domnului, și să știți că drumul strâmb rățește de pe cărarea cea dreaptă și nu mai duce la limanul cel bun. Știți că nimic întinat nu va intra în rai. O, și măcar de ați avea inima curată, dar în inimă aveți altceva, și în gură, iară, altceva. Iată, nu aveți inima curată. Domnul vă știe pe fiecare în parte cum sunteți și plânge, pentru că El va veni. Ce va face cu tine atunci? Te întrebi tu, oare?

O, copilașii mei, voi știți că Domnul nu poate avea părtășie cu inima vicleană, cu inima care se mândrește. El caută smerenie și lepădare de sine. Fiți cu capul plecat, ca să nu plece Domnul din voi, din viața voastră, din casa voastră. Domnul pleacă de la voi, și voi nu vă dați seama că nu-L mai aveți, fiindcă El nu stă în sufletul viclean sau mincinos sau mândru. Vegheați să nu fiți așa, că de aceea se ivesc dezbinări între voi. Vegheați cu cutremur. Domnul vede tot, știe tot ce aveți în inimă, căci Duhul Domnului nu este ca duhul vostru. Mai înainte să gândiți, El știe gândul vostru. Atunci, cum să nu aveți frică? Rugați-vă și ziceți: *„Ajută-mă, Doamne, să-Ți simt lipsa atunci când purtarea mea și necurăția inimii mele Te gonește din mine, și mă ajută să Te chem iar, să-Ți deschid iar și să vii iar în viața mea, ca s-o conduci pe voia Ta“*. Cercetați-vă încotro mergeți și ziceți mereu: *„Oare, cum mă va găsi Domnul și ce-mi va spune? Oare, eu ce o să-I răspund?“*. Lucrați pace și căință și inimă curată, căci vă spun că oricâte păcate ați avea, dacă veți fi cu inima curată și aplecată multe din ele vi se vor ierta. Lucrați milă pe pământ, căci mila biruiește judecata.

O, copilul meu, poate tu crezi că îl primești pe fratele tău în casă. Nu. Pe Domnul Îl primești. Sau când zici: *„Stai, frate, colea, într-un colț.“*, Domnului Îi zici. Când îl întristezi pe fratele tău, pe Domnul Îl întristezi. Când îl judeci pe aproapele Domnului, când îl vorbești de rău, când îl clevetești și îl urăști, Domnului I le faci pe toate. Zici că nu este așa. Așa este, copilul meu. Adu-ți aminte de pilda femeii care a visat că mâine va veni Domnul la ea, și ea L-a așteptat toată ziua gonind pe flămândul, pe săracul și pe bolnavul, care veniseră la poarta ei în ziua aceea zicând că e ocupată, că Îl așteaptă pe Domnul, și culcându-se târziu, supărată, a visat iar pe Domnul că plângea cu

suspine că n-a voit să-L primească. Iar când femeia I-a spus: „*Doamne, Te-am așteptat toată ziua și n-ai venit.*“, Domnul i-a spus că de trei ori a venit, și ea nu L-a primit, și apoi, i-a dat ei plânsul, și El a plecat la alte case, unde L-au primit cu dragoste. Nici tu nu-L primești pe Domnul, copilul meu, căci când El strigă la tine și te învață să fii atent la slujbă, la cazanie, la glasul Lui de învățătură, tu te foiești, vorbești, ieși afară din biserică și nu-L ascuți pe Domnul și Îl necinstești și nu-I dai atenția toată. O, și dacă ai ști tu cine este Dumnezeu și cum este El! El este foc care mistuie toate uscăciunile din calea Lui. El are ochi ca para focului și este înconjurat de lumină și de sfinți și de heruvimi și de serafimi. Dacă ai vedea tu, copile, ce este în fața altarului în timpul sfintelor slujbe ai rămâne înmărmurit și ai sta îngrozit, dar tu stai nepăsător în fața Lui, în a Cărui față totul se topește de slava Lui cea mare. Iar tu, copil cuminte, care stai cu luare-aminte și cu frică în fața Domnului, de ce nu-l ajuți pe fratele tău care șade nepăsător? De ce nu-i spui: „*Frate, ia aminte cu frică și cu cutremur, că Domnul este în fața noastră și Se jertfește acum pentru noi!*“? O, știu că nu-i poți spune, că fratele tău cel neascultător se supără pe tine și te dușmănește apoi și zice: „*Ce ești tu să mă înveți pe mine?*“.

Iubiții mei, Domnul v-a rugat și a strigat din cer la voi să aveți grijă de copii. Ține copilul lângă tine, trezește-i luarea-aminte, dar tu nu vrei să faci ce te învață Domnul și nu-L primești pe Domnul, precum nici Irod nu L-a primit. Și așa cum Irod a spus cu gând viclean magilor să-i dea de veste și lui ca să-I slujească lui Hristos, așa și creștinii de azi, zic, dar nu-I slujesc Domnului cu adevărat ca să-L asculte și să-L urmeze așa cum spune El. Când vă va întreba Domnul de copii, ce-I veți răspunde? Ce fel de spice Îi veți aduce Domnului? Când voi vă certați în fața lor, când copiii aud cuvinte necântărite, nedrese cu sare, când copiii văd purtarea voastră necuviincioasă în casă, ce să învețe copiii de la voi? Când îi lăsați să se joace în voie fără să-i supravegheați, cum să crească acești copii ca rod al Domnului? La acest gând îngroziți-vă și nu stați nepăsători. Ocupați-vă cu blândețe multă de copiii voștri, cu înțelepciune multă, ca să-i câștigați Domnului. Când aveți o clipă liberă n-o lăsați să treacă goală, căci clipa aceea va mărturisi împotriva voastră. Cântați cântări de slavă. Îndemnați copiii spre lucrări duhovnicești și creșteți-i așa cum a fost Isaac, David, cum a fost Măicuța Domnului, cum a fost Domnul, căci și El a fost copil, și a crescut așa cum ar trebui să crească și copiii voștri de azi, așa cum a crescut mucenița Filoteia. Arătați-le calea spre cer și învățați-i cum să-L iubească pe Domnul, cum să-L înțeleagă, cum să-L cunoască, fiindcă nu e de-ajuns să stea copilul în genunchi lângă tine la citirea rugăciunii și să se gândească la joacă, sau tu să stai cu Domnul de vorbă în rugăciune, și el să stea pe afară. Voi veți fi întrebați de Domnul despre copiii voștri. Aveți grijă de ei. Uniți-i cu Domnul.

Creștine, nu lăsa răul să meargă înainte. Nu-l lăsa nici pe cel mai slab ca tine. Ia-l cu blândețe. Și dacă tu nu-l poți îndrepta strigă-L pe Domnul să-l îndrepte, și ai grijă asupra ta să nu-ți ucidă acela și duhul tău. Iar ceea ce nu poți tu să faci, lasă în grija Domnului, și El nu va întârzia cu ajutorul Său.

Fiți smeriți, ca să vă dea Domnul har. Alipiți-vă de Domnul, și El Se va alipi de voi. Aveți același gând, aceeași iubire, același cuget cu toții. Nu vă mândriți, ci cu multă smerenie socotiți-l pe fratele vostru mai de cinste decât pe voi, și așa veți fi în iubire, căci tu când îl cerți pe fratele tău, atunci te crezi mai bun și mai drept decât el, iar Domnul nu va întârzia să te smerească. Domnul a luat chip de rob în fața noastră. Așa și voi, fiți smeriți, dar nu cu înfățișare care înșeală, ci cu inima, căci Domnul stă și lucrează între voi. Uitați-vă la mine cum stau și sufăr pentru voi, căci mi-am pus toată viața mea în slujba voastră cu toată dragostea, dar voi toți căutați ale voastre, și nu ale lui Dumnezeu.

Îndreptați-vă spre voile Domnului și spre sfințenie, ca El să vă îmbrace cu putere de sus și să-și poată Domnul împlini planul Său cu voi. Bucurați-vă neîncetat în numele Domnului și păziți poruncile Lui, că numai în cel ce păzește legea Lui este dragostea Lui după adevăr.

Iubiți-vă unul pe altul, căci dragostea este de la Dumnezeu, și oricine iubește cu iubire curată și sfântă este născut din cer, este născut din Dumnezeu. Cel care nu iubește nu-L are pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire. El ne-a iubit mai întâi, și acum suntem datori și noi să ne iubim unii pe alții.

Cel care rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el. Dragostea este mai presus decât toate virtuțile, mai presus decât toate înălțimile. Ea este muntele cel sfânt.

Domnul să coboare peste voi pace și har și să nu vă lase cu nici un chip. Voi sunteți rodul meu, și nu vă voi lăsa orfani și iarăși voi fi cu voi, și vom fi cu Domnul și cu lucrul cel nou, care vine pe pământ. Amin.

19 mai/1 iunie 1980